

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 257. An & qualiter Notarii, aliique qui sententiam sanguinis scribunt, subscribunt, subsignant, legunt, publicant, item executores sententiæ & justitiæ ministri sint irregulares.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

ineuratur nunquam, nisi ex actuali Homicidio vel mutilatione. Suar. l. c. n. 4.

2. Resp. Secundo: Advocatus impendens patrocinium reo, dum is nihilominus condemnatur ad mortem vel mutilationem, non fit irregularis, sive fit Clericus, sive Laicus; quia ex ejus patrocinio non sequitur mors, imò citius secutur, si reus illà defensione caruisset; nisi tamen Advocati imperitiã vel negligentia reus condemnatus fuisset. ut Suar. l. c. n. 6. Diaz. num. 20. Pirh. l. c.

3. Resp. Tertio: Si Actor seu Accusator injustè seu falso accusavit, & hinc reo absoluto Accusator Pœnæ talionis puniatur, Advocatus Accusatoris fit irregularis; quia eum in tali periculo mortis constituit; cum nisi Advocatus causam Accusatoris suscepisset, hic ausus non fuisset accusare; nisi tamen Advocatus bonâ fide existimasset, causam Accusatoris esse justam; siquidem ignorantia invincibilis sicut excusat à delicto, sic ab irregularitate, utpote quæ in casu injustæ accusationis non oritur ex defectu lenitatis, sed ex delicto Homicidii, saltem indirectè voliti, Suar. Pirh. ll. cit. E contra, si accusator ob injustam accusationem puniatur pœnâ talionis, Advocatus rei non fit irregularis, si tantum reum defendit, ostendendo delictum ei objectum non esse probatum, quia tunc ad pœnam illam talionis non concurrit, sicut concurreret ostendendo directè, Accusatorem esse calumniatum. Covar. l. c. n. 5. Suar. cit. f. 4. n. 7. & 8. Pirh. cit. n. 112. in fine.

Quest. 257. An & qualiter Notarii alique; qui sententiam sanguinis scribunt, subscribunt, subsignant, legunt, publicant, item executores sententiæ & justitiæ ministri sunt irregulares?

Resp. Omnes illos, secutâ morte vel mutilatione, esse irregulares ex defectu lenitatis; cum omnes illi propinquè & notabiliter concurrant ad mortem, & inter eos sunt licitores, qui reum torquent ad eliciendam veritatem, satellites, qui reum custodiæ causâ comitantur ad supplicium; & ita tenent Nav. l. c. n. 217. Sylv. v. Homicidium. 3. q. 2. n. 3. Avil. de cens. d. 5. f. 2. du. 1. Suar. l. c. f. 4. n. 1. Covar. l. c. §. 5. du. 1. Laym. l. 3. tr. 3. p. 3. c. 7. n. 1. & DD. in c. Sententiam, ne Clerici vel Monachi. Secus est de iis, quorum cooperatio magis remota est, v.g. opificum, qui furcam, scalam, funes confecerunt. Laym. l. c. n. 2. Castrop. l. c. p. 14. §. 4. cum Gl. in c. de cætero. h. r. v. causam. Mol. tract. 3. d. 74. num. 2. qui tamen uti & Laym. cum aliis censent, satis propinquè concurrere, etsi privata Autoritate id faciant, & hinc irregulares esse, qui scalam applicant, ad suspendendum furem, ligna ad comburendum reum comportant, & magis si rogam construant. De cætero irregulares non esse privatos illos, aut etiam confessorium, qui equum, cui reus insidet, incitant, aut reum movent ad procedendum, ut viâ breviori ducatur, ut scalam ascendant, manus ligandas præbeat, ministro justitiæ se accommodet, etsi per hæc mors acceleretur, altruunt Castrop. Laym. Molin. & alii. Eò quòd hæc levia sint & quasi pro nihilo reputentur, verisimileque non sit, Ecclesiam in his casibus voluisse irregularitatem inducere, quamvis tamen pro majore cautela Suar. l. c. n. 10. moneat Clericos & Religiosos reo in ultimo supplicio pro cura animæ assistentes, ut caveant, ne verbo aut factò aliquo accelerent seu promoveant mortem aut mutilationem, aut etiam

R. P. Lenn. Jur. Can. Lib. V.

iplos Ministros Justitiæ, ut veniant, ac properent exequi, etsi id faciant ex pia causa, quia sciunt reum jam bene dispositum.

Quest. 258. Num Clerici interessendo ultimo supplicio rei illud purè spectandi gratiã fiant irregulares aut peccent?

1. Resp. Primò: Nec Laici, nec Clerici, modò præsentiam suam non exhibeant autoritativè, & hac ratione suo modo cooperentur, per hoc incurrunt irregularitatem; quia nullâ ratione, nequidem remorè, cooperantur ad mortem. Gonz. ad c. Sententiam, ne Clerici vel Monachi, num. 1. Castrop. l. c. §. 4. n. 2. Nav. l. c. n. 214. Laym. cit. num. 2. Pirh. h. r. num. 113. & alii cum communi, contra paucos alios in cit. c. Sententiam. Quod tamen cap. dum irregulares dicit, intelligendum esse de autoritativa eorum præsentia, executioni sententiæ aliquo modo cooperante, ait Gonzal. l. c.

2. Resp. Secundo: Etsi non deceat Clericos, saltem Sacerdotes & in Sacris Ordinibus constitutos, immixtos reliquæ turbæ spectare ultima supplicia reorum curiositatis gratiã, & hinc ad summum peccent venialiter, ut Suar. cit. f. 4. in fine. Castrop. l. c. sunt tamen, qui eos ne venialiter quidem peccare censeant, si aliquid causæ rationalis adsit, præsertim si ita se collocent, ut non multum notentur à turba, vel si à longè ex domo aliqua prospiciant, ita Reiffenst. h. r. n. 114.

Quest. 259. An & quando Judices, Assessores, Consultores similesque ferendo aut proferendo sententiam mortis aut mutilationis incurrant irregularitatem?

1. Resp. Primò: Incurrit per hoc eam omnis Judex, sive Clericus, sive Sæcularis, & quicumque cum eo concurrat ad sententiam illam concipiendam proferendamque, ex ea ratione, quòd licet si omnes nullum committant delictum, quia tamen sanguinem alienum fundunt, vel ad fundendum concurrunt, carent perfectâ mansuetudine & lenitate Christiana, reputantur ab Ecclesia inhabiles ad Altaris Ministeria, juxta dicta suprâ; ita Arg. c. 1. dist. 51. Can. sepe. & seq. 23. q. 8. c. ex literis. de excess. Pralat. c. Clerici, c. Sententia, ne Clerici vel Monachi, est communis & certa, quæ tamen multas patitur exceptiones. Hinc

2. Resp. Secundo: Irregularitatem non incurrunt primò: Summus Pontifex, utpote illius solo jure humano, supra quod est Papa, inductæ incapax, adeò, ut ab ea ante Pontificatum contracta evectus ad illum per ipsam evectionem liberetur. Majol. de irregular. l. 2. c. 4. in princ. Reiffenst. num. 92. Arg. c. licet vitanda. de elect. c. ubi periculum. eod. in 6. Secundo: Judæi, Saraceni, aliique infideles, utpote Ecclesiæ legibus & pœnis non subjecti, ita ut, si talis ad fidem convertat, nulli effectui irregularitatis sit obnoxius, & si ipse prius fuisset judex, & sententiam mortis tulisset, aut ipse etiam justè vel injustè occidisset aliquem. Suar. de cens. d. 40. f. 7. num. 3. Tertio: Inquisitores Hæreticæ pravitatis, eorumque Assessores, Consultores, Commissarii, Officiales, utpote à Paulo IV. & Pio V. hoc privilegio præmuniti, ut irregularitatem non incurrant, dum Hæresis reos ad pœnas jure statutas, etiam mortis, condemnant, ut Castrop. tr. 29. d. 6. p. 14. §. 1. citans Pegna. Director. Inquisit. p. 2. comment. 20. Henric. L. 14. de irregular. c. 12. n. 5. Avil. de cens. p. 7. d. 5. f. 2.

T 2

du. 2.